JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS PHILIPPE LÉGER

9 päivänä helmikuuta 1999 *

1. Tämän Ruotsin kuningaskunnan nostaman kumoamiskanteen kohteena on eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien osalta vuodeksi 1997 vahvistettavista suurimmista sallituista saaliista ja niiden pyyntiä koskevista tietyistä edellytyksistä 20 päivänä joulukuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 390/97. [1]

2. Ruotsin kuningaskunta on riitauttanut riidanalaisella asetuksella sille vuodeksi 1997 myönnetyn turskasaalisosuuden.

I Yhteisön säännöstö

Itämeren ja Belttien kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskeva yleissopimus [2]

3. Itämeren kalastusta sääntelee yleissopimuksen 5 artiklalla perustettu Kansainvälinen Itämeren kalastuskomissio (jäljempänä Itämeren kalastuskomissio).

4. Itämeren kalastuskomissio vahvistaa tieteellisten tietojen perusteella vuosittain jokaista sopimuspuolta varten kaikkien kalakantojen ja kaikkien alueiden osalta suurimman sallitun saaliin (jäljempänä TAC). Se laatii tätä varten suosituksia, jotka tulevat sopimuspuolia sitoviksi, jolleivat ne esitä vastalausetta asetetussa määräajassa. [3]

5. Itämeren kalastuskomissio vahvisti Varsovassa 16.—20.9.1996 pitämässään 22. istunnossa turskan TACit vuoden 1997 osalta. Tässä istunnossa hyväksytystä neljännestä suosituksesta [4] ilmenee, että turskan TAC ei saa ylittää Euroopan yhteisöjen kalastusalueilla 109 600:aa tonnia.

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — EYVL 1997, L 66, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus.

2 — Gdanskin yleissopimukseksi kutsuttu yleissopimus (jäljempänä yleissopimus), johon yhteisö on liittynyt yhteisön liittymisestä Itämeren ja Belttien kalastusta ja elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevaan yleissopimukseen sellaisena kuin se on muutettuna yleissopimuksen sopimuspuolina olevien valtioiden edustajakokouksessa Varsovassa 11.11.1982 allekirjoitetulla pöytäkirjalla, 25 heinäkuuta 1983 tehdyllä neuvoston päätöksellä 83/414/ETY, (EYVL L 237, s. 4). Yleissopimus tuli voimaan 18.3.1984 Euroopan talousyhteisöä velvoittavasti.

3 — Yleissopimuksen 9—11 artikla.

4 — Kannekirjelmän liite 3.

Asetus (ETY) N:o 3760/92

6. Tällä asetuksella perustettiin yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmä. [5]

7. Perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Neuvosto määrittelee määräenemmistöllä komission ehdotuksesta

i) tapauskohtaisesti suurimman sallitun saaliin ja/tai suurimman sallitun pyyntiponnistuksen kullekin kalastukselle tai kalastusryhmälle, tarvittaessa useaksi vuodeksi kerrallaan — — ."

8. Perusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan ii alakohdan mukaan neuvosto voi saman menettelyn mukaisesti "jakaa pyyntimahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken siten, että voidaan turvata jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kyseessä olevan kannan osalta — — ".

9. Perusasetuksen 3 artiklan g kohdan mukaan "yhteisön kalastusmahdollisuuksilla" tarkoitetaan "yhteisön kalastusvyöhykkeellä yhteisön käytössä olevia kalastusmahdollisuuksia, joihin lisätään yhteisön kaikki kalastusmahdollisuudet yhteisön kalastusvyöhykkeen ulkopuolella ja joista vähennetään kaikki kolmansien maiden käyttöön myönnetyt kalastusoikeudet".

Ruotsin liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohta [6]

10. Liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan lajeittain ja kalastusalueittain yhteisön kalastusmahdollisuuksien pyyntirajoitusten alaisista kalavaroista Ruotsille myönnettävä osuus.

11. Ruotsin kuningaskunnalle kuuluva osuus alueen III b, c, d turskasta on vahvistettu 35,037 prosentiksi [7] kuten 121 artiklan 1 kohdassa olevasta taulukosta ilmenee. Tähän taulukkoon liittyvässä alaviitteessä 7 todetaan, että "prosenttiosuutta sovelletaan ensimmäiseen 50 000 tonniin yhteisön kalastusmahdollisuuksia" ja että "yhteisön kalastusmah-

5 — 20.12.1992 annettu asetus (EYVL L 389, s. 1; jäljempänä perusasetus).

6 — Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan (EYVL 1994, C 241, s. 21) sellaisena kuin se on muutettuna uusien jäsenvaltioiden Euroopan unioniin liittymistä koskevien asiakirjojen tarkistamisesta 1 päivänä tammikuuta 1995 tehdyllä Euroopan unionin neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY (EYVL L 1, s. 1; jäljempänä liittymisasiakirja).

7 — Jäljempänä jakosuhde.

dollisuuksista, jotka ylittävät 50 000 tonnia, Ruotsin osuus on 40,000 %". Saman alaviitteen mukaan "näissä määrissä ei ole otettu huomioon jatkuvia kiintiöiden siirtoja Ruotsilta unionin nykyisille jäsenvaltioille, jotka johtuvat vuoden 1992 ETA-järjestelyistä".

12. Liittymisasiakirjan 121 artiklan 2 kohdassa säädetään, että "Ruotsille myönnetyt osuudet vahvistetaan asetuksen N:o 3760/92 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti — — ".

13. Osuudet on jaettu näiden säännösten perusteella vuoden 1995 osalta asetuksella (EY) N:o 3362/94 [8] ja vuoden 1996 osalta asetuksella N:o 3074/95 [9].

14. Vuoden 1997 osalta jako tehtiin riidanalaisella asetuksella.

Asetus N:o 390/97

15. Riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädetään seuraavasti: "Vahvistetaan vuodeksi 1997 niitä kalakantoja tai kalakantaryhmiä, joihin yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan, koskevat TACit sekä yhteisölle myönnetty osuus näistä saaliista liitteen I mukaisesti."

16. Liitteen 1 mukaisesti turskan TAC on alueella III b, c, d 112 452 tonnia. Ruotsille myönnetty osuus on saman liitteen mukaan 38 860 tonnia. [10]

Korvausturska

17. Yhteisön kalastusmahdollisuuksista Ruotsille tulevan osuuden vahvistaminen aiheutti kiistaa jäsenyysneuvotteluiden aikana.

18. Tietyt jäsenvaltiot katsoivat, että Ruotsin kuningaskunnan osuus ei vastannut historiallisia kalastusrakenteita vaan

8 — Tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien osalta vuodeksi 1995 vahvistettavista suurimmista sallituista saaliista ja niiden tietyistä pyyntiedellytyksistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3362/94 (EYVL L 363, s. 1).

9 — Tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien osalta vuodeksi 1996 vahvistettavista suurimmista sallituista saaliista ja niiden tietyistä pyyntiedellytyksistä 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3074/95 (EYVL L 330, s. 1).

10 — Ruotsille myönnetyn osuuden arviointi suoritettiin seuraavasti: 35,037 % 50 000 tonnista + 40,000 % 59 600 tonnista = 41 360 tonnia, josta vähennetään ETA:n puitteissa tehtyjen sitoumusten täyttämiseksi 2 500 tonnia = 38 860 tonnia. Ruotsin osuus on siten laskettu 109 600 tonnin kokonaismäärän perusteella. "Korvausturskan" määrä on 112 452 tonnin ja 109 600 tonnin välinen erotus eli 2 852 tonnia.

haittasi kyseisten valtioiden kalastusintressejä Itämerellä.

19. Neuvoston 25.2.—1.3.1994 pitämän istunnon aikana neuvosto päätti ottaa pöytäkirjaan seuraavan julistuksen: [11]

"Itämeren turska

Neuvosto ja komissio hankkivat turskan lisäkalastusoikeudet sen Ruotsille myönnetyn kiintiömäärän osalta, joka ylittää 35,037 %. Lisäkiintiöt jaetaan Saksan ja Tanskan kesken." [12]

20. Yhteisö osti tämän julistuksen mukaisesti vuosia 1995, 1996 ja 1997 varten "korvausturskaa" kolmelta Baltian valtiolta.

21. Vuonna 1995 Baltian maiden vesiltä kalastettavissa oleva turska jaettiin Tanskan ja Saksan liittotasavallan kesken. Vuonna 1996 yhteisön hankkima uusi turskamäärä saatiin pyytää yhteisön vesistä. Myös se jaettiin näiden kahden jäsenvaltion kesken.

22. Yhteisö sai vuoden 1997 osalta 2 852 tonnia "korvausturskaa" eli 900 tonnia Virolta, 127 tonnia Latvialta ja 1 825 tonnia Liettualta. Tämä määrä jaettiin Tanskan kuningaskunnan (69 % = 1 968 tonnia) ja Saksan liittotasavallan (31 % = 884 tonnia) kesken. Lisäksi nämä kiintiöt lisättiin yhteisön käytössä oleviin TAC-osuuksiin, jotka jaettiin jakosuhteen mukaisesti Tanskan kuningaskunnan (yhteensä 49 494 tonnia) ja Saksan liittotasavallan (yhteensä 21 638 tonnia) kesken.

23. TACin määrä, joka asetuksen N:o 390/97 liitteen 1 mukaan on 112 452 tonnia, koostuu siten Itämeren kalastuskomission vahvistamasta 109 600 tonnista ja 2 852 tonnin "korvausturskasta".

II Kumoamiskanne

24. Ruotsin kuningaskunta esittää kumoamiskanteensa tueksi, että vuoden 1997 osalta tehty turskan osuuden jakaminen alueella III b, c ja d, sellaisena kuin siitä on säädetty asetuksessa, ei ole liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdan mukainen,

11 — Jäljempänä vuoden 1994 julistus.

12 — Brysselissä pidetyn neuvoston 1733:nnen istunnon pöytäkirjaan otettu julistus.

koska sille ei ole jaettu ollenkaan osuutta "korvausturskasta".

25. Kantaja esittää nimittäin, että "korvausturska" ei ole liittymissopimuksessa tarkoitettu ulkopuolinen kalavara, vaan yhteisön kalastusmahdollisuus, jota 121 artiklan 1 kohta koskee ja josta sille on siten tultava tässä määräyksessä olevan jakosuhteen mukaisesti arvioitu osuus.

26. Neuvosto ja komissio vaativat kannetta hylättäväksi sillä perusteella, että "korvausturska" on yhteisön ulkopuolinen kalavara, jota ei sen takia ole otettava huomioon liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdan jakosuhteen osalta. Ne väittävät, että "korvausturska" tuli ajankohtaiseksi sen takia, että Tanskalle ja Saksan liittotasavallalle oli tarpeen myöntää lisäkiintiöitä korvaamaan sitä haittaa, joka kyseisille valtioille niiden mukaan aiheutui tämän jakosuhteen käytön seurauksena Ruotsille varatusta osuudesta. [13]

27. Riidanalaisen asetuksen lainmukaisuus riippuu siitä, onko liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdan jakosuhdetta sovellettava "korvausturskaan".

28. Tähän kysymykseen vastaamiseksi on tulkittava tätä säännöstä, josta asetuksella (EY) N:o 390/97 ei saada poiketa. Neuvosto ja komissio ovat vedonneet riidanalaisen asetuksen perustelemiseksi useisiin asiaseikkoihin, joilla ei kuitenkaan saada korvata sellaista tulkintaa, jolla pyritään Ruotsin hallituksen nostaman kanteen hylkäämiseen, vaikkakin nämä seikat voivat tietyissä tapauksissa auttaa selvittämään 121 artiklan 1 kohdan sisältöä.

29. Siten viittaaminen Itämeren historiallisiin kalastusrakenteisiin siksi, että sen perusteella pitäisi pystyä päättelemään, että liittymisasiakirjassa jaettujen määrien välisen tasapainon palauttaminen oli tarpeen, koska Ruotsin jakosuhde ei vastannut tavanomaisesti totuttua tämän alan kalastusmenettelyä, ei siten — olettaen että sellaisten rakenteiden olemassaolosta ei ole riitaa — riitä siihen, että riidanalainen asetus voitaisiin tämän väitteen perusteella todeta lainvastaiseksi.

30. Lisäksi vuoden 1994 julistuksella, siitä huolimatta, että Ruotsin kuningaskunta on sen nimenomaisesti hyväksynyt, ei voida poiketa liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdasta, jos näytetään, että Ruotsille myönnettyä jakosuhdetta sovelletaan erotuksetta koko siihen turskan määrään, jonka yhteisö on hankkinut merkityksellisellä alueella.

13 — Neuvosto, Tanska ja Saksan liittotasavalta katsovat, että loppujen lopuksi Ruotsille myönnetty osuus ei vastannut Itämeren historiallisia kalastusrakenteita.

31. Neuvoston itsensä mukaan sellainen julistus on poliittinen sitoumus,[14] joka ei riitä siihen, että sillä olisi niitä oikeusvaikutuksia, jotka liittyvät EY:n perustamissopimuksen määräysten mukaisesti annettuihin yhteisöjen pakottaviin toimiin. Vaikka sellaiselle julistukselle olisi annettava jonkinlaista tulkinnallista merkitystä, kuten yhteisöjen tuomioistuin on jonkun kerran katsonut tämänlaatuisten toimien osalta, julistus ei kuitenkaan olisi esillä olevassa tapauksessa merkityksellinen oikeusriidan ratkaisemisen kannalta.[15]

32. Nimittäin vuoden 1994 julistus, jossa vahvistettiin periaate, jonka mukaan turskan lisäkalastusoikeuksia hankitaan siksi, että niitä voidaan myöntää Tanskalle ja Saksan liittotasavallalle, johti asetuksen (EY) N:o 390/97 riidanalaisten säännösten antamiseen. Sen sisältö on siten pikemminkin mielenkiintoinen kyseisen asetuksen tulkinnan kannalta kuin sen kannalta, onko se lainvastainen liittymisasiakirjaan nähden.

33. Riidanalaisen asetuksen asian kannalta merkityksellisten säännösten sisältö ei kuitenkaan ole epäselvä, koska tämän asetuksen liitteen I mukaan Euroopan yhteisön turskan TAC alueella III b, c, ja d käsittää "korvausturskan", vaikka Ruotsin TAC on vahvistettu pelkästään Itämeren kalastuskomission vahvistaman TACin perusteella.

34. Neuvosto selittää, että Ruotsin vaatima osuus on osa niistä kalastusoikeuksista, jotka Euroopan yhteisö hankki pelkästään siksi, että Tanskalle ja Saksan liittotasavallalle pystyttiin korvaamaan liittymisasiakirjan johdosta aiheutunut TAC-osuuksien vähentyminen.

35. Tältä osin on todettava, että yhtä vähän kuin vuoden 1994 julistuksella voidaan poiketa liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdan periaatteesta, yhtä vähän julistuksen antamista edeltäneiden syiden perusteella voidaan antaa varmaa tulkintaa edellä mainitusta liittymisasiakirjan määräyksestä.

36. Lisäkalastusoikeuksien hankkimista koskevan päätöksen syynä oleva korvauksen tarve voi samalla tavalla olla olemassa silloin, jos 121 artiklan 1 kohdassa säädettäisiin kaikkiin yhteisön kalastusmahdollisuuksiin sovellettavasta jakosuhteesta. Sellaisessa tapauksessa vuoden 1994 julistuksen perusteella saadut kalastusoikeudet olisivat absoluuttinen korvaus, eikä niillä enää palautettaisi tasapainoa jäsenvaltioiden osuuksien välille.

14 — Neuvoston yhteisöjen tuomioistuimen kysymyksiin antaman vastauksen 1 sivu.

15 — Yhteisöjen tuomioistuin on vakiintuneesti katsonut, että "pöytäkirjaan sisältyvillä ilmoituksilla on vain vähäinen arvo siinä mielessä, että niitä ei voida ottaa huomioon tulkittaessa yhteisön oikeussääntöä, jos ilmoituksen sisältö ei käy millään tavoin ilmi kyseisen oikeussäännön sanamuodosta, jolloin sillä ei ole oikeudellista merkitystä" (asia C-329/95, VAG Sverige, tuomio 29.5.1997, Kok.1997, s. I-2675, 23 kohta). Se on kuitenkin lieventänyt ottamaansa kantaa esittämällä, että "siltä osin kuin lausuman sisällöllä halutaan täsmentää sellaisia yleisiä käsitteitä kuin — — [esiintyy direktiivissä], tällainen lausuma voidaan ottaa säännöksen tulkinnassa huomioon" (asia C-368/96, Generics, tuomio 3.12.1998, Kok. 1998, s. 7967, 27 kohta).

37. Korvauspyrkimys ei siten ole kumoamaton todiste siitä, että liittymisasiakirjaa olisi tulkittava neuvoston ja komission ehdottamalla tavalla.

38. Riidanalaisen asetuksen pätevyys on siten arvioitava tulkitsemalla itse liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohtaa.

39. Ruotsin hallitus esittää, että 121 artiklan 1 kohdassa käytetty käsite 'yhteisön kalastusmahdollisuudet' on määritelty perusasetuksen 3 artiklan g kohdassa siten, että sillä tarkoitetaan "yhteisön kalastusvyöhykkeellä yhteisön käytössä olevia kalastusmahdollisuuksia, joihin lisätään yhteisön kaikki kalastusmahdollisuudet yhteisön kalastusvyöhykkeen ulkopuolella ja joista vähennetään kaikki kolmansien maiden käyttöön myönnetyt kalastusoikeudet". Tästä seuraa sen mukaan, että Ruotsille kuuluva osuus turskasta olisi pitänyt laskea soveltamalla jakosuhdetta myös "korvausturskaan", koska käsite 'yhteisön kalastusmahdollisuudet' sisältää myös yhteisön hankkimat kalastusoikeudet. [16]

40. Kantaja lisää siten, että mistään ei käy ilmi, että "Pääsy vesille ja kalavarojen käyttö" -nimisen II jakson alla olevat liittymisasiakirjan 116—122 artiklat koskisivat ainoastaan "sisäisiä kalavaroja".

41. Neuvosto vastaa, ettei minkään perusteella voida päätyä siihen, että II jakson päämääränä olisi säännellä kalastusta muilla vesillä kuin niillä, jotka kuuluvat yhteisöön. Se lisää, että liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdassa olevan taulukon esittämistavasta ja sanamuodosta käy selvästi ilmi, että tämä määräys koskee ainoastaan Ruotsin kuningaskunnan osuutta kyseisistä "viitealueista TACien vahvistamiseksi". Sen mukaan kalavarojen jakamisen osalta käsitettä "TAC" käytetään yleisellä tavalla ainoastaan sisäisten kalavarojen jakamisen osalta.

42. Neuvosto vetoaa lisäksi vielä siihen, että taulukkoon liittyvässä alaviitteessä 2 oleva viittaus "yhteisön vesiin" osoittaa, että jakosuhdetta sovelletaan ainoastaan yhteisön sisäisiin kalavaroihin eli yhteisön käytössä oleviin kalastusmahdollisuuksiin, jotka sillä on sen omien kalastusoikeuksien perusteella jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä.

43. Komissio katsoo, että käsitettä 'yhteisön kalastusmahdollisuudet', joka sisältää myös kalastusmahdollisuudet kolmansien maiden vesillä sekä kansainvälisillä vesillä, ei voida soveltaa liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohtaan, koska kyseinen määräys ei sisällä kolmansien

16 — Riidanalaista asetusta vastaan äänestänyt Ruotsi esitti tämän laskemistavan tueksi, että sille olisi pitänyt jakaa 39 999 tonnia (0,35037 × 50 000 tonnia ja 0,40000 × 62 452 tonnia — 2 500 tonnia) (kannekirjelmän s. 6).

maiden kanssa tehdyistä sopimuksista johtuvia kalastusmahdollisuuksia. Komissio viittaa tältä osin liittymisasiakirjan V osaston 3 luvun rakenteeseen ja sisältöön.

44. Vaikka 121 artiklan 1 kohdan sanamuoto ja määräyksen asema liittymisasiakirjassa eivät olekaan aivan selviä, kuten asianosaisten esittämistä väitteistä ja niiden perusteluista ilmenee, niistä saadaan kuitenkin apua tulkitsemiseen.

45. Asiassa on aivan aluksi määriteltävä, mitä täsmällisiä seurauksia voidaan katsoa johtuvan siitä, että 121 artikla on sijoitettu "Ruotsia koskevat siirtymätoimenpiteet" -nimisen V osaston "Kalastus"-nimiseen 3 lukuun.[17]

46. Katson Ruotsin kuningaskunnan tavoin, että siitä, että 121 artikla on sijoitettu "Pääsy vesille ja kalavarojen käyttö" -nimisen II jakson alle, eli "Ulkopuoliset kalavarat" -nimisen III jakson ulkopuolelle, ei voida tehdä johtopäätöstä, että jakosuhde olisi varattu Euroopan yhteisön sisäisille kalavaroille ja että se ei koskisi kolmansien maiden kanssa tehdyistä sopimuksista johtuvia kalastusmahdollisuuksia, kuten neuvosto ja komissio väittävät.

17 — V osasto on liittymisasiakirjan "Siirtymätoimenpiteet"-nimisessä neljännessä osassa.

47. Kyseinen III jakso "Ulkopuoliset kalavarat" käsittää kaksi artiklaa, nimittäin 124 ja 125 artiklan. Näistä ensimmäinen artikla koskee ainoastaan säännöksiä, joita sovelletaan liittymispäivästä lähtien Ruotsin kuningaskunnan kolmansien maiden kanssa tekemiin kalastussopimuksiin, ja toinen koskee sääntöjä, joiden mukaisesti Euroopan unionilta saadaan taloudellista apua "Ruotsin toimivaltaisten viranomaisten suorittamille lohenpoikasten istuttamisille".

48. Kyseisen III jakson soveltamisalueen ei voida siten katsoa ulottuvan yhteisön kolmansien maiden kanssa tekemiin sopimuksiin, joista oikeudellisen päättelyni tässä vaiheessa oletan, että tähän ryhmään kuuluviin sopimuksiin sovelletaan II jaksoa.

49. Lisäksi komission perustelu, jonka mukaan II jaksoa sovelletaan ainoastaan Euroopan unionin jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluviin vesiin siksi, että sen soveltamisala on määritelty 117 ja 118 artiklassa siten, että ainoastaan ruotsalaisilla aluksilla on pääsy näille vesille, ei ole mielestäni ratkaiseva.

50. Viittaaminen näissä kahdessa artiklassa "nykyisen unionin jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluville vesille" ei riitä sulkemaan yhteisön ja kolmansien valtioiden välillä tehtyjen sopi-

musten perusteella tapahtuvaa kalastusta 121 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle.

51. Nimittäin III jaksossa ei säännellä tämän ryhmän sopimuksia, eivätkä 117 ja 118 artiklan sanamuodot sisällä mitään sellaista, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että 121 artiklaa ei sovellettaisi ruotsalaisilla aluksilla yhteisön vesiltä saatuihin niiden sopimusten mukaisiin kalansaaliisiin, joilla kolmannet valtiot ovat siirtäneet yhteisölle kalastuskiintiöitä.

52. Tätä tulkintaa vahvistaa vielä se peruste, jonka mukaan asetuksessa (EY) N:o 3760/92 olevan käsitteen 'yhteisön kalastusmahdollisuudet' määritelmän mukaan tämä käsite käsittää yhteisön kalastusvyöhykkeellä yhteisön käytössä olevien kalastusmahdollisuuksien lisäksi yhteisön kalastusvyöhykkeen ulkopuolella olevat kalastusmahdollisuudet.

53. Vaikka tämän asetuksen 3 artiklassa täsmennetään, että siinä oleva määritelmä koskee kyseistä asetusta, mikä näyttää sulkevan pois sen, että sitä käytetään liittymissopimuksen tulkinnassa, on katsottava, että sellainen rajoitus menee liian pitkälle, koska II jakson useissa artikloissa viitataan perusasetukseen ja sillä käyttöönotettuun sääntelyyn.

54. Näin on varsinkin silloin, kun uuden jäsenvaltion liittymistä koskevat tietyn alan ehdot tulevat luonnostaan tällä alueella olemassaolevien niiden oikeussäännösten osaksi, jotka ovat muodostuneet maatalouden ja kalastuksen alalla yhteisön politiikan käyttöönottamista koskevan perusasetuksen ympärille.

55. Tähän voidaan lisätä, että liittymisasiakirjan 121 artiklan 2 kohdassa viitataan nimenomaisesti perusasetuksen 8 artiklan 4 kohtaan Ruotsin kuningaskunnalle myönnettyjen osuuksien vahvistamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen määrittämiseksi. Tämän säännöksen ii alakohdan mukaan neuvostolla on valtuudet muun muussa "jakaa *[kalastus]-mahdollisuudet* jäsenvaltioiden kesken siten, että voidaan turvata kunkin jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kyseessä olevan kannan osalta",[18] mikä 3 artiklan g kohdan määritelmän mukaan käsittää väistämättä yhteisön kalastusalueen ulkopuolella olevat yhteisön kalastusmahdollisuudet.

56. Edellä esiintuomani seikat koskevat kuitenkin liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdalla käyttöönotettua yleistä oikeussäännöstöä eivätkä sen soveltamista erityistapauksessa, mistä tässä asiassa on kysymys, kuten artiklassa olevan taulukon tarkkaavaisen lukemisen perusteella selviää.

57. Ruotsi ymmärtää "korvausturskalla" alueella III b, c, d kalastettua turskaa. Kuitenkin 121 artiklaan liittyvässä taulukossa täsmennetään, että tämä alue käsit-

18 — Kursivointi tässä.

tää ainoastaan "yhteisön vedet".[19] Tästä seuraa, että Ruotsin kuningaskunnalle myönnettyä jakosuhdetta voidaan soveltaa ainoastaan yhteisön kalastusalueen[20] sisäpuolella eikä tämän alueen ulkopuolella oleviin yhteisön kalastusmahdollisuuksiin.

58. Vaikka liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdassa ei lähtökohtaisesti suljeta pois vahvistettujen jakosuhteiden soveltamista yhteisön vesien ulkopuolella sijaitseviin kalastusalueisiin, tämä pätee ainoastaan sillä edellytyksellä, että mikään muu seikka ei rajoita sen soveltamisaluetta. Näin on kuitenkin esillä olevassa asiassa, koska alueellinen raja on todettu saaliin laskemisperustana käytettävän, alkuperäisen alueen osalta.

59. Koska olen todennut, että jakosuhdetta sovelletaan ainoastaan turskaan, joka on kalastettu tämän yhteisölle kuuluvan alueen vesistä, on vielä tutkittava, onko neuvosto noudattanut liittymisasiakirjan 121 artiklan sanamuotoa, kun se on syrjäyttänyt Ruotsin kuningaskunnan "korvausturskan" jakamisen osalta riidanalaisessa asetuksessa.

60. Toisin sanoen riittääkö siihen, että Ruotsin kuningaskunnalle kuuluvat kalastusoikeudet jaetaan kyseiselle valtiolle jakosuhteen mukaisina osuuksina se, että Ruotsin kuningaskunta näyttää, että osa "korvausturskasta" tai koko "korvausturskamäärä" on peräisin yhteisön vesiltä.

61. Kolmen Baltian valtion ja Euroopan yhteisön välillä vuonna 1996 pidetyn kalastuskokouksen pöytäkirjasta[21] käy ilmi, että vuotta 1997 varten oleva 2 852 tonnin suuruinen "korvausturskaerä" johtuu siirrosta eli jäsenvaltioille siirretyistä oikeuksista kalastaa tätä kalaa yhteisön vesillä.

62. Liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdan jakosuhdetta voi kuitenkin olla vaikea soveltaa, jos kysymys on pelkästään vapaaehtoisesta mahdollisuudesta, jonka mukaan kalastus voi jäsenvaltioiden päätöksestä riippuen tapahtua sekä Baltian valtioiden alueella että yhteisön vesillä.

63. Tämä peruste saa minut uskomaan, että Ruotsin kuningaskunnalle kuuluvaa osuutta alueen III b, c, d turskasta ei ole vahvistettu siksi, että sitä sovellettaisiin yhteisön kolmansilta valtioilta hankkimiin saaliskiintiöihin Itämeren kalastuskomission myöntämien TACien ohessa.

19 — Neuvoston antamasta vastineesta käy ilmi, että tämä alue on eräs ICES:n kalastusalueista; ICES merkitsee "Kansainvälistä merentutkimusneuvostoa", jolla tarkoitetaan kansainvälistä tieteellistä ja teknistä järjestöä, joka arvioi kalalajeja, lajiryhmiä ja kalavesiä. Se antaa pääasiallisesti biologisiin perusteisiin perustuvia lausuntoja ja esittää saaliskiintiöitä tai käytettäviä teknisiä toimenpiteitä koskevia suosituksia.

20 — Joka on määritelty perusasetuksen 3 artiklan a kohdassa "jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluviksi vesiksi".

21 — Kannekirjelmän liitteet 4, 5 ja 6.

64. Sitä, että liittymisasiakirjan allekirjoittaneilla valtioilla oli tällainen aikomus, vahvistaa se, että olisi ollut epäoikeudenmukaista tehdä ero yhteisön vesillä ja yhteisön vesien ulkopuolella tapahtuvan pyynnin suhteen siten, että 121 artiklan 1 kohdan jakosuhde koskisi ainoastaan yhteisön vesillä tapahtuvaa kalastusta.

65. En ymmärrä sitä, millä perusteella Ruotsin kuningaskunnalle myönnettävä osuus voisi riippua siitä, missä kohdin yhteisön vesiä pyynti tapahtuu silloin, kun yhteisölle on siirretty kalavaroja. Sitä paitsi sellaista eriytettyä järjestelmää sovellettaessa olisi erittäin vaikea valvoa sitä, missä kohdin pyynti tapahtui.

66. Maininta "yhteisön vedet" on voitu siten ainoastaan yksilöidä siten, että liittymisasiakirjan viitealue vastaa Itämeren kalastuskomission suosittelemaa aluetta,[22] jolla on oikeusvaikutuksia yhteisön sisällä siten, että Ruotsin jakosuhdetta sovelletaan näissä suosituksissa vahvistettuun TACiin.

67. Liittymisasiakirjan 121 artiklan taulukon toinen sarake, jossa todetaan, että "ICES-alueet tai IBSFC-alueet, viitealueet TACin vahvistamiseksi", vahvistaa tämän tulkinnan oikeaksi.[23] Toisessa sarakkeessa määritellään viitealueet, joiden perusteella Ruotsin kuningaskunnan saalisosuudet vahvistetaan lajeittain.

68. Se, että komissio on riidanalaisen asetuksen liitteessä I sisällyttänyt "korvausturskan" Euroopan yhteisöjen TACiin, vaikka samassa säännöksessä Ruotsille tuleva osuus on laskettu sellaisen TACin perusteella, johon ei sisälly tällaista kalavaraa, ei voi muuttaa liittymisasiakirjan, joka on osa yhteisön primaarioikeutta, sisältöä.

69. Siten neuvoston ja komission esittämä tulkinta on oikea, eli 121 artiklan 1 kohdan jakosuhdetta sovelletaan pelkästään niihin TACeihin, jotka Itämeren kalastuskomissio on sitoviksi tulleilla suosituksilla vahvistanut suoraan Euroopan yhteisöön nähden yhteisön vesien osalta.

70. Liittymisasiakirjan 121 artiklan 1 kohdan soveltamisaluetta rajoitetaan siten pikemminkin saaliskiintiöiden alku-

22 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 5 kohta.

23 — IBSFC tarkoittaa Itämeren kalastuskomissiota, kuten taulukon alaviitteestä 1 ilmenee.

perää kuin saaliin maantieteellistä alkuperää koskevalla perusteella.

71. Tällaisessa tilanteessa neuvoston riidanalaisen asetuksen liitteessä I suorittama Ruotsin osuuden laskeminen, joka perustuu pelkästään Itämeren kalastuskomission jakamaan TACiin siten, että siitä on jätetty pois kalavarojen siirrolla saatu "korvausturska", ei ole liittymissopimuksen 121 artiklan 1 kohdan säännösten vastainen.

Ratkaisuehdotus

72. Edellä olevan perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

— hylkää kanteen,

— velvoittaa Ruotsin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.